

Sygn. akt XI GC 514/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: apl. sąd. Mirosław Stachurski

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa R. P. (1)

przeciwko A. K. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. K. (1) na rzecz powoda R. P. (1) kwotę 998,76 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie) od dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt XI GC 514/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 grudnia 2015 r. powód R. P. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. (1) kwoty 998,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na zlecenie pozwanej naprawił kserokopiarkę i dostarczył toner, za co wstawił fakturę na kwotę 998,6 zł z terminem płatności do dnia 24 lutego 2015 r.. Zdaniem powoda pozwana fakturę przyjęła, jednakże pomimo późniejszych wezwań do zapłaty do dnia wniesienia pozwu nie zapłaciła wynikającej z niej należności.

Po wydaniu w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana złożyła sprzeciw, wniosła oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że powód nie wykonał należycie naprawy, gdyż urządzenie po niej przestało działać, o czym pozwana informowała telefonicznie wielokrotnie powoda, składając reklamację. Nadto podniosła, że zwróciła powodowi zakupiony toner, jako niepotrzebny. Strona pozwana twierdziła, że w związku z tym musiała kupić nowe urządzenie za kwotę 2499 zł, a ponadto dokonała naprawy nienaprawionego przez powoda urządzenia. W trakcie drugiej naprawy okazało się, że kable zostały źle podłączone podczas wcześniejszej naprawy. Pozwana za

druga naprawę poniosła koszty w wysokości 295,20 zł i w tym zakresie złożyła zarzut potrącenia. Ponadto podniosła, że żądanie zapłaty za usługę serwisową jest nienależne, gdyż powód nie wykonał skutecznej naprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. P. (2) działalność gospodarcza w ramach której wykonuje m. in. usługi naprawy urządzeń biurowych. A. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą w postaci niepublicznego przedszkola.

Okoliczność niesporna.

W lutym 2015 r. uległo zepsuciu urządzenie wielofunkcyjne (kopiarka, drukarka i skaner) X. (...) 45 w placówce A. K. (1). A. K. (2) w związku z tym telefonicznie skontaktowała się z R. P. (1) w celu zlecenia mu usługi naprawy wyżej wskazanego urządzenia. W dniu 5 lutego 2015 r. pracownik powoda M. Ś. przybył do siedziby A. K. (1) aby naprawić urządzenie. Zdiagnozował je, a następnie wymienił kartę F. oraz dostarczył nowy toner, który nie został założony do urządzenia, gdyż poprzedni toner jeszcze się nie wyczerpał. Następnie pracownik powoda wykonał wydruk strony testowej, celem sprawdzenia czy urządzenie działa – wydruk przebiegł pomyślnie. Z naprawy została sporządzona notatka, którą A. K. (2) podpisał, potwierdzając wykonanie usługi bez zastrzeżeń. W notatce dotowano wymianę karty, dostawę tonera i konfigurację urządzenia.

Dowód:

- notatka serwisowej, k. 13,
- wydruk, k. 14,
- zeznania A. K. (2), k. 94-95,
- zeznania M. Ś., k. 95-97.

Na drugi dzień po naprawie urządzenie nie działało zgodnie z oczekiwaniami pracowników – nie kserowało, menu wyświetlało się tylko po angielsku.

Dowód:

- zeznania W. C., k. 98,
- zeznania A. K. (2), k. 94-95,
- zeznania A. R., k. 99.

W dniu 17 lutego 2015 r. została wystawiona przez powoda faktura za wykonaną naprawę, kartę firewire oraz oryginalny toner na kwotę 998,76 zł brutto z terminem płatności określonym na dzień 24 lutego 2015 r.

Dowód:

- faktura nr (...), k. 12.

W dniach 23 marca 2015 r. oraz 29 maja 2015 r. powód kontaktował się mailowo z pozwaną z prośbą o uregulowanie ww. faktury.

Dowód:

- wydruki maili, k. 15-16.

Pismami z dnia 8 lipca 2015 r. oraz 10 sierpnia 2015 r. doręczonym pozwanej powód wzywał A. K. (1) do zapłaty kwoty 998,76 zł za towar i usługę.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 8 lipca 2015 r., k. 17-19,
- pismo powoda z dnia 10 sierpnia 2015 r., k. 20-22.

W lutym 2015 r. pozwana kontaktowała się dwukrotnie telefonicznie z powodem. Również w lipcu pozwana jednokrotnie kontaktowała się w taki sposób z powodem

Dowód:

- bilingi, k. 49-50.

Pismami z dnia 20 sierpnia 2015 r. pozwana poinformowała powoda, że nie wywiązał się z usługi naprawy sprzętu, gdyż nadal on nie działa oraz zwróciła toner do drukarki, jako zbędny.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 20 sierpnia 2015 r., k. 38-39,
- pismo pozwanej z dnia 20 sierpnia 2015 r., k. 42-43.

W dniu 22 sierpnia 2015 r. A. K. (1) zakupiła nowe urządzenie biurowe X. (...) za cenę 2499 zł brutto.

Dowód:

- faktura k. 44

W związku z tym, iż urządzenie wielofunkcyjne X. (...) 45 nie działało pozwana zleciła jego naprawę i w dniu 5 lutego 2016 r. dokonał jej W. B. (1). Naprawa polegała na zmianie podpięcia kabla łączącego kartę firewire z kontrolerem sieci. Za wykonaną naprawę została wystawiona faktura na kwotę 295,20 zł brutto.

Dowód:

- faktura k. 40
- protokół, k. 41,
- zeznania W. C., k. 98,
- zeznania A. R., k. 99.
- zeznania A. K. (2), k. 94-95,
- zeznania W. B. (1), k. 97-98.

Po naprawie urządzenie nadal nie działało poprawnie, menu było w języku angielskim

Dowód:

- zeznania A. K. (2), k. 94-95,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Powód wywodził swoje roszczenie z zawartej z pozwanym umowy o dzieło w zakresie wykonania naprawy urządzenia biurowego oraz umowy sprzedaży w zakresie zakupu przez pozwaną tonera do urządzenia X.. Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Natomiast zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W obu przypadkach mamy do czynienia z umowami wzajemnymi, w których odpowiednikiem świadczenia jednej strony (sprzedawcy, przyjmującego dzieło, a więc powoda) polegającego na przeniesieniu własności i wydaniu rzeczy oraz wykonanie oznaczonego dzieła jest świadczenie pieniężne drugiej strony (kupującego, zamawiającego, a więc pozwanej) - zapłata ceny (wynagrodzenia) za kupowaną rzecz i wykonane dzieło. Strona tych umów, która spełniła swoje świadczenia w zakresie sprzedaży i wykonania dzieła, a nie otrzymała ceny i wynagrodzenia może zatem żądać od drugiej strony uiszczenia należnej kwoty.

Pozwana swoją odmowę zapłaty należności wynikającej z wystawionej przez powoda faktury uzasadniała tym, że powód nienależycie wykonał zobowiązanie. Swoje stanowisko oparła na twierdzeniach, że pomimo naprawy urządzenie X. nadal nie działało, a zakupiony toner był w takim przypadku zbędny.

Zgodnie z zasadami rozkładu ciężaru dowodowego wynikającego z art. 6 k.c. to na pozwanej jako stronie, która z tych faktów wywodziła skutki prawne, ciążył obowiązek procesowy wykazania, iż powód nienależycie spełnił swoje świadczenie. Zdaniem Sądu strona pozwana nie uniosła tego ciężaru dowodu.

Sąd oparł się przy ustalaniu stanu faktycznego na dowodach z dokumentów prywatnych, które nie były kwestionowane przez strony oraz zeznań świadków, które okazały się być spójne, logiczne, a przede wszystkim wzajemnie się nie wykluczały.

Z notatki serwisowej jednoznacznie wynika, że przedstawiciel powódki A. K. (2) potwierdził wykonanie naprawy i przyjął toner bez jakichkolwiek zastrzeżeń. Co więcej, jak wynika z jego zeznań potwierdzonych zeznaniami M. Ś. został przeprowadzony przez pracownika powoda wydruk testowy z komputera, który przebiegł pomyślnie. Również co do samego zakupu tonera z dowodów nie wynika, aby strona pozwana wносиła na etapie zakupu jakieś zastrzeżenia, że taki element urządzenia jest jej nie potrzebny i nie miała zamiaru go nabywać. Wręcz przeciwnie świadkowie zgodnie wskazują, że nie była na ten czas konieczna wymiana tonera, a jedynie dotychczasowy toner się wyczerpywał i należało się spodziewać konieczności jego wymiany w najbliższym czasie.

Istotne dla sprawy były to, co nastąpiło po dokonaniu naprawy przez powoda. Pracownicy pozwanej wskazywali, że na drugi dzień po naprawie urządzenie nie działało, bo nie można było kserować dokumentów, a menu było po angielsku. Nie jest to jednak dostateczny dowód na wadliwe wykonanie naprawy przez powoda, skoro mąż pozwanej potwierdził pomyślne wydrukowanie strony testowej po zakończeniu naprawy, a obaj świadkowie dokonujący napraw wskazali, że taki wydruk nie byłby możliwy w razie wadliwego podłączenia kabli. W świetle zeznań W. B. wątpliwości budzi, czy pracownicy pozwanej umiały obsługiwać to urządzenie, skoro wskazywały, że urządzenia nie można było używać, bo menu było po angielsku, a W. B. wskazał, że przełącza się to przyciskiem bez konieczności inferencji w konfigurację. Nie budzi wątpliwości i nie było to kwestionowane, iż 5 lutego 2016 r. została wykonana kolejna naprawa tegoż urządzenia biurowego. Jak wynika z dokumentów i zeznań W. B. (1), przyczyną awarii był źle podłączony kabel łączący dwa elementy urządzenia. Sam fakt, że po naprawie urządzenia przez powoda doszło do kolejnej awarii urządzenia, co potwierdzają zeznający pracownicy pozwanej, nie oznacza, że doszło do nienależytego wykonania umowy przez R. P. (1). Strona pozwana nie wykazała, aby istniał związek przyczynowy pomiędzy działaniem powoda (naprawa poprzez wymianę karty), a powstałą później i naprawioną dopiero ponad rok po wizycie pracownika powoda awarią związaną ze źle podłączonymi kablami. Zwłaszcza, że istnieją w tej sprawie zupełnie odmienne zeznania pracownika powoda, dokonującego pierwszej naprawy, który stwierdził, iż nie ma znaczenia dla funkcjonowania urządzenia miejsce wpięcia kabla w dwa wejścia w karcie, a świadka W. B. (1), który zeznał, że ma znaczenie, w które wejście jest podłączony kabel i to było przyczyną drugiej awarii. To, iż druga naprawa była spowodowana niewłaściwą naprawą przez powoda

wymagało pozyskania wiadomości specjalnych w zakresie czy istniał związek pomiędzy wymianą karty, a sposobem podłączenia okablowania do niej. Innymi słowy, czy przyczyną drugiej usterki było działanie powoda albo też czy powód w ogóle prawidłowo dokonał naprawy. To pozwana kwestionowała wykonanie przez powoda zobowiązania, a więc na tej stronie postępowania ciążyła w tym zakresie inicjatywa dowodowa. Wiadomości specjalne, o których mowa wyżej, zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. wymagają przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, czego strona pozwana nie zażądała. Tym samym nie zostało udowodnione, że wbrew twierdzeniom powoda i potwierdzeniu przyjęciu naprawy przez pracownika pozwanej, powód swoją usługę wykonał nienależycie, a zwłaszcza, że istnieje związek pomiędzy jego działaniem, a naprawą urządzenia w 2016 r.

Jeśli idzie o zwrot tonera, to nie jest to okoliczność uprawniająca pozwaną do odmowy zapłaty. Skoro została zawarta umowa sprzedaży, to pozwana nie jest uprawniona do jednostronnego unicestwienia tej umowy tylko z tej racji, że uznała toner za zbędny. Możliwość odstąpienia od umowy wzajemnej jest ściśle limitowana przez przepisy kodeksu cywilnego, w niniejszej sprawie nie zaistniała żadna podstawa do tego, by pozwana mogła skutecznie jednostronnie odstąpić od umowy. W szczególności strony nie zastrzegły umownego prawa odstąpienia, powód nie był w zwłoce z wykonaniem swojego zobowiązania (art. 491 k.c.) ani nie podnoszono, by toner miał wady, co pozwalałoby pozwanej odstąpić od umowy w oparciu o przepisy regulujące rękojmię przy sprzedaży.

Mając powyższe na względzie Sąd doszedł do przekonania, że przy wykazanym przez powoda zobowiązaniu oraz jego wysokości, strona powodowa nie wykazała okoliczności niweczących, chociażby w części, roszczenie powoda. Z tej racji Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej należność główną w wysokości 998,76 zł, o czym orzekł w punkcie I wyroku. Stanowi ona wynagrodzenie za wykonane dzieło (naprawę) oraz cenę za zakupiony toner i wynika z faktury, która co do zasady nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Sąd uwzględnił także żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od żądanej kwoty od dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Termin zapłaty określono w fakturze na 24 lutego 2015 r. Pozwana nie zapłaciła wynagrodzenia za usługę w tym terminie, a więc od dnia następnego, tj. 25 lutego 2015 r. opóźniła się z spełnieniem świadczenia, odsetki mogą być więc naliczane od tego dnia. Jako że stopa odsetek nie było z góry określona, na podstawie art. 481 § 2 k.c. powodom należały się odsetki ustawowe.

Tym samym sąd w punkcie II wyroku oddalił roszczenie powoda w zakresie odsetek za dzień 24 lutego 2015 r. gdyż wówczas powódka nie popadła jeszcze w opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku odpowiednio do treści art. 100 in fine k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Powód uległ w procesie jedynie co do roszczenia ubocznego (odsetek) i to w zakresie jednego dnia. W takim stanie rzeczy zasadne było zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości. Na poniesione przez stronę powodową koszty w łącznej kwocie 227 zł składa się kwota 180 zł uiszczona tytułem wynagrodzenia adwokata (w wysokości określonej na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348 ze zm.), kwota 30 zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Zarządzenie;

1. (...)
2. (...)
3. (...)